

Starověké Řecko
Chaloupky
Arachne
2018

Sisyfos & His Rolling Stones
"WE - WILL - WE - WILL - ROCK YOU!"

Archimedes - Bratři Ebenové	1
Baťůžek - Sto zvířat.....	2
Bože, Ty víš - Radůza	3
Dej mi víc své lásky - Olympic.....	4
Dobrodružství s bohem Panem - Marta Kubišová.....	5
Domácí kino - Sto zvířat	6
Dvakrát - Vlasta Redl	7
Ezop a brabenec - J+V+W	8
House of the Rising Sun - Animals.....	9
Hvězda na vrbě - Olympic	10
Jarní tání - Brontosauři.....	11
Já, písnička - Pavlína Jíšová.....	12
Jsem - Pensée	13
Keramická - Bratři Ebenové.....	14
Marathon - Radůza.....	15
Marie - Tomáš Klus.....	16
Marsyas a Apollón - Marsyas	17
Mladičká básnička - Jaromír Nohavica.....	18
Mluv se mnou, miláčku - Traband	19
Morseovka - Karel Plíhal.....	20
Můj pes - Jaromír Nohavica.....	21
Nechvátej, osude - Hradišťan.....	22
Nebe na zemi - V + W + J	23
O písničce - Karel Plíhal	24
Odyssea - Jaromír Nohavica	25

Osmá barva duhy - Jaromír Nohavica	26
Open Road - Roo Panes.....	27
Piráti - Zuzana Navarová	28
Pískající cikán - Spirituál kvintet	29
Převez mě, příteli - Jaromír Nohavica	30
Přítel - Jaromír Nohavica	31
Řecký Mejdán - Jaromír Nohavica	32
Salome - Karel Kryl	33
Špína - Karel Plíhal.....	34
Trofeje - Traband	35
Tulácký ráno - Nedvědi.....	36
Vstávej, holka - Karel Plíhal	37
Vzpomínky - Karel Plíhal.....	38
Wings - Birdy	39

Archimedes - Bratři Ebenové

D C/D D C/D

1. Filosofem člověk se stane,

D C/D Hmi Ami7

jen když to dělá fortelně,

D C/D D C/D

mně vám to jde nejlíp ve vaně,

D C/D Hmi Ami7

mně to jde nejlíp v koupelně.

C/D G C F C

R: Když vana přetéká, volám "heuréka!"

G Ami7 D

a šplouchám jako malý děcko,

C/D G C F C

když vana přetéká, volám "heuréka!",

G Ami7 D

a koukat bude celý Řecko,

Ami7 Hmi7 Ami7 C/D G

jak se dělá věda ve vaně u Archiméda.

2. Formulovat složité teze

je základ filosofie,

většinou chlap do vany leze

s tím, že se jenom umyje.

R:

Batůžek - Sto zvířat

capo 3

^{Ami}Dva roky sbírám jogurtový víčka

^{Emi}chci totiž vyhrát batůžek

^{Dmi}a oni si tu soutěž zrušej

^Etohle se přece nemůže!

Když něco začnou, nemůžou s tím skončit

čemu pak člověk věřit má

- jako když koukáš na film v televizi

rupne to v ní a pak je tma

Dva roky sbírám víčka od tý břečky

a mám z ní špatný trávení

a čekám na to, až jim to tam pošlu

a že mě za to odmění

R: A oni ^Fné né né, ^Gprej že ^{Emi}né ^{Ami}

a oni ^Fné né né ^G, prostě ^Cné ^{C7}

a oni ^Fné né né ^Gprej že ^{Emi}né-né-^{Ami}né.

a oni ^Fné né né ^G, prostě ^Cné. ^E

^{Ami}Svět by byl lepší aspoň o maličko

^{Emi}o jeden blbej batůžek

^{Dmi}strčte si někam ten jogurt i víčko

^Etohle se přece nemůže

Že o nic nejde? Tomu nerozumím -

ty lidi na to čekali

teď jdu ven autům propichovat gumy

a to nejdražší zapálím!

R:

Bože, Ty víš - Radůza

capo 0

V1: ^{Ami}Bože, Ty víš, že bolest někdy vyvěrá
hloub než z pekel, hloub než z pod^{Dmi}peklí
a já se ^Gsnažím sebrat na dně z ran
a nepři^Cdat se k těm, co ute^Ekli

V2: Bože, Ty ^{Ami}víš, jak těžko uvěřit, že čas
vládne zapomněním jako mečem ^{Dmi}kat
ještě ^{Dmi}hladit uši odřený, (a už) ^{Ami}nastavit krk zas
a vysvě^Etlení nežádat a neče^{Ami}kat

R: Ono to ^{Dmi}stejně občas ^{Ami}zabolí
je v každý ^{Dmi}ráně aspoň jeden ^{Ami}srůst
tahám si ^{Dmi}prohry jak lístky z ^{Ami}tomboly
vždyť jen ^Fprořezanej ^Estrom může vejš ^{Ami}růst

V1: Bože, Ty víš, jak srdce na dlaň vytáhnout
hloub než z žeber, hloub než z podžebří
skálu v cestu dát mi, poručit s ní hnout
a když to svedu, tak mi pošleš milost dřív

V1: Bože, Ty víš, kolik to někdy stojí sil
vydržet a k odchodu se nesnížit
když svět se v slzách v jednu skvrnu slil
když bolest nepoleví, učit se s ní žít

R: Ono to stejně občas zabolí...

Dej mi víc své lásky - Olympic

capo 0

^{Ami}Vymyslel jsem spoustu nápadů, a^C-ú
co ^{Ami}podporujou hloupou nála^Gdu, a^{E7}-ú,
^{Ami}hodit klíče do kanálu,
^Dsjet po zadku ^{Dmi}holou skálu
^{Ami}v noci chodit ^{E7}strašit do hra^{Ami}du

Nejlepší z těch divnej nápadu, a-ú,
mi dokonale zvednul náladu, a-ú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, a-^Gú

R: ^CMá drahá dej mi víc, ^Emá drahá dej mi víc,
^{Ami}má drahá ^Fdej mi víc své ^Clásky, a^{G7}-ú
^CJa nechci skoro nic, ^Ejá nechci skoro nic,
^{Ami}já chci jen ^Fpohladit tvé ^Cvlásky, a^{E7}-ú

Dám si dvoje housle pod bradu, a-ú,
v bíle plachtě chodím pozadu, a-ú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu , a-^Gú.

R:

Dobrodružství s bohem Panem - Marta Kubišová

^{A_{mi}} Je půlnoc nádherná, ^G spí i lucerna,
^F tys' mě opustil ^E ospalou,
tu v ^{A_{mi}} hloubi zahrady ^G cítím úklady,
s ^F píšťalou ^E někdo sem krá ^{A_{mi}} čí,
^C hrá náramně ^G krásně a na mě
^F tíha podivná ^E doléhá,
^C hrá náramně, ^G zná mě, nezná mě,
^F něha a ^E hudba až k plá ^{A_{mi}} čí.

Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok, a slušně se uklání,
jsem rázem ztracená, co to znamená,
odháním strach, a on praví:
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem bůh,
Pan, bůh všech stád, vás má, slečno, rád,
jen Pan je pro vás ten pravý.

Ráno, raníčko, ach, má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou,
od Pana, propána, o vše obrána,
ospalou najde mě máti,
hrál a ve tmě krásně podved' mě,
kam jsem to dala oči, kam,
Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám "dal" a "má dáti".

Domácí kino - Sto zvířat

capo 3

^{Am}Když je film na konci,
pustím ho zpátky,
^Dzacouváš do dveří,
^{Em}pak budík uspí nás.

^{Am}Déšť padá do mraků
a v hlavě jsou zmatky,
^Dden začne večerí,
^{Em}pozpátku běží ^{Am}čas ^D
^{Em}pozpátku běží ^{Am}čas.

Film jede pozpátku,
míč běží do schodů,
já s kytkou za tebou
jdu plnej rozpaků.

Z rozvalin vstává dům,
příchody z odchodů
v tom filmu rychle jsou,
listí je z tabáku.

R: ^FVšechno jako film se ^{Am}vrací,
^Fz louží vstávaj sněhu ^{Am}láci,
^Gptáci k nám couvaj ^Dz daleka,
^Ha čínský jídlo ^Ezaštěká.

^FNa stromy zas listí ^{Am}padá,
^Fa ty mi říkáš "Mám tě ^{Am}ráda.",
^Fa ty zas říkáš "Mám tě ^{Am}ráda."
^{Emi}

Ze střepů okna jsou,
mou zradu necítíš,
cáry z mejch dopisů
skládaj se do stránek.

Z chodníku zmrzlina
do ruky skočí ti,
vrátíš ji v cukrárně
a drobný dostaneš...
a drobný dostaneš.

Pozpátku spolu jdem
po nočním nábřeží,
nejdřív je důsledek
a potom příčina.

Znova se milujem,
čas náhle neběží,
a pak tě potkávám
- náš film začíná...

R:

Dvakrát - Vlasta Redl

^ADvakrát dvě deci ^Dpřede mě ^Epostavil
^Apán

Musel si přeci všimnout že jsem tu sám

Dvakrát se uklonil dvakrát poděkoval
Skupina spustila "Andulko Šafářová"

Ach to je muzika až se mi srdce svírá
_____ Ještě že na
dvojitý Nelson dvakrát se neumírá
_____ Od
stolů vstávají ti co tu nejsou sami
_____ Tak proč
stojíš u mě dívkeno s květinami?

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
Všechny jsou v stejném - copánky,
maše, volán,
Všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejbliž, vypadá odhodlaně

R: A tak ^Dprovlékám skrz to hluché^{H7}
^{E7}velblouda i jehlu ^Auchem^{A7}
To jsem ^Dnetušil, že je to tak
^{H7}Náramně jednoduché^{E7}

To je ta pravá chvíle pro autogramy
Plaše se sklání a voní fialkami,
Jděte mi z očí tajemná Eurydiko
nějak dnes nesnáším
pohled na krev a mlíko

Samoto samoto laskavá domovino
Syn se ti vrátil tak ještě dvakrát víno
Ať ještě chvíli je všechno tak hezky
sudé
Ať se smím loudat pár kroků za
osudem

R: A ona ať oči klopi
Ať se v těch hlubinách neutopím
Kéž bych tak neviděl a neslyšel
Co nikdy nikdy nepochopím

Ještě se třpytí jak slza na kameni
A už tu není, zmizela bez loučení,
Ani ten v černém dvakrát si neví rady
Pán si přál platit zvlášť nebo
dohromady ?

Ezop a brabenec - J+V+W

^CJednou ^{Emi} z lesa ^{Ami} domů se ^{Ami7} nesa
^Fmou ^{G7} drý ^CEzop ^{G7}
^Cpotkal ^{Emi} brabce ^{Ami} který bra ^{Ami7} bence
^Fmá ^{G7} lem ^{A7} sezob
^{Dmi}Brabenec se ^E chechtá ^{Dmi} Ezop se ho ^{D7} hned ^{G7} ptá
^Cčemu ^{Emi} že se ^{Ami} na trávě ^{Ami7} v lese ^F prá ^G vě ^{Dmi} řeh ^{G7} tá.

^CJá povídá ^{G7} brabenec se taky ^C rád ^B hlasitě ^{A7} chechtám,
chech ^{D7} tám když pupenec ^{As7} kyseli ^{G7} nou lep ^C tám. ^{D7, Dmi7,}
^{G7}

^CVím totiž ten ^{G7} brabenec mraveneč ^C ník ^B že se mě
^{A7} neptá,
^{D7} neptá, pozře mě ať se ^{As7} chechtám ^{G7} nechech ^C tám. ^{Dmi,}
^{G7, C}

^{As}Kampak by to ^{Es7} došlo třeba s ^{As} pouhou ponra ^{Es7} vou
^Gkdyby měla ^{D7} plakat že je ^{Dmi} ptačí potra ^{G7} vou.

^CTy, ač nejsi ^{G7} brabenec, se taky ^C rád ^B hlasitě ^{A7} chechtej,
chech ^{D7} tej a na svou ^{As7} bídu si ^{G7} nezarep ^C tej.

House of the Rising Sun - Animals

capo 2

There ^{Ami}is a ^Chouse in ^DNew Orleans ^F
They ^{Ami}call the ^CRising ^ESun
And it's ^{Ami}been the ^Cruin of ^Dmany a poor ^Fboy
And ^{Ami}God I ^Eknow I'm ^{Ami}one ^E

My mother was a tailor
She sewed my new blue jeans
My father was a gamblin' man
Down in New Orleans

Now the only thing a gambler needs
Is a suitcase and a trunk
And the only time he'll be satisfied
Is when he's all a-drunk

Oh mother, tell your children
Not to do what I have done
Spend your lives in sin and misery
In the house of the Rising Sun

(Well I've got) one foot on the platform
The other foot on the train
I'm going back to New Orleans
To wear that ball and chain

Well there is a house in New Orleans
They call the Rising Sun
And it's been the ruin of many a poor boy
And God I know I'm one

Hvězda na vrbě - Olympic

capo 0

Hmi Kdo^D se^{Emi} večer^{Hmi} hájem^{Emi} vrací,
C ten^{Hmi} ať^{Hmi} klopí^{D7} zra^Gky,^{Hmi}
ať^D je^{Emi} nikdy^{Hmi} neo^{Emi} brací
Ami k^{D7} vrbě^{Hmi} křivola^H ký^{**},^{E_**},^{G_**},^{Hmi}_
Jin^D ak^{Emi} jeho^{Hmi} oči^{Emi} zjistí,
C i když^{Hmi} se to^{D7} nez^G dá,^{Hmi}
že^D na^{Emi} vrbě^{Hmi} kromě^{Emi} listí,
Ami visí^C malá hvěz^{Emi} da.

R: Vidě^Gli jsme jednou v^C lukách,
plakat^G na tý vrbě^C kluka,
který^{Ami} pevně věřil^{F7} tomu,
že ji^{A7} sundá z toho^{D7} stromu.

Hmi Kdo o^{Emi} hvězdy^{Hmi} jeví^{Emi} zájem,
C zem když^{Hmi} večer^{D7} chla^G dne,^{Hmi}
ať jde^{Emi} klidně^{Hmi} přesto^{Emi} hájem,
C hvězda^{Hmi} někdy spa^H dne^{**},^{E_**},^{G_**},^{Hmi}_
_

Ať se^{Emi} pro ni^{Hmi} rosou^{Emi} brodí
C a pak^{Hmi} vrbu^D najde^G si,^{Hmi}
a pro^{Emi} ty co^{Hmi} kolem^{Emi} chodí
C na tu^{Dis} větev zavě^{Emi} sí.

Jarní tání - Brontosauři

Capo 2

Emi Ami G

1. Když první tání cestu sněhu zkříží

C Ami H Emi

a nad ledem se voda objeví,

Ami G

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

C Ami H Emi

tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

C G

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,

C G H

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Emi Ami

[: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

C H Emi

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,

pocit má vždy, jak zrodil by se sám,

jaro je lék na řeči, co nás nudí,

na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,

srdce těch pánů, co je jim vše fuk,

pak bych měl naději, že i příští jaro

bude má země zdravá jako buk.

C H Emi

R: + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Já, písnička - Pavlína Jíšová

Capo 2

To ^{Ami} já zrozená z nemoc^G ných básníků
Z tichých ^{Emi} vět po nocích utka^{Ami} ná
To ^{Ami} já zrozená ne^G ní mi do smíchu
Když mám ^{Emi} být pod cenou proda^{Ami} ná

R: Kdo ^C vás obléká do ša^G tů svatebních
Holky ^{Ami} mý ztrac^{Ami/G} ný, ztrac^{Ami/F} ný ^{E7}
Ženich ^{Ami} spí na růži, až ně^G kam pod kůži
Se můj ^{Emi} strach do klína schová^{Ami} vá

To já zrozená v hospodách na tácku
Raněných ospalých milenců
To já zrozená vyrytá na placku
Směju se po stěnách cizincům

R: Kdo vás obléká...

To já písnička ležím tu před vámi
Jenom tak spoutaná tolikrát
To já písnička provdaná za pány
Kteří ^{Emi} -- pro lásku smí o mně hrát

R: Kdo vás obléká...

Jsem - Pensée

capo 5

^{Emi}Jsem vědomí proud a zkalená voda
Jsem ^Cmyšlenka, která ^Ddo noci hlodá
a ^{Emi}nedá ti spát, jak moc silný kafe
^AJsem výčet všech tvých ^{H7}budoucích afér

^{Emi}Jsem tvoje soudnost kterou vzal d'as
^CKam ten spěch, jsem ^Dvšechn tvůj čas
Jsem ^{Emi}rozlitá sklenka nejdražší whisky
^AJsem tvůj nepřítel ^{H7}důvěrně ^{Emi}blízký

R: Jsem ^{Emi}tichá rána, ^Gprázdno co bolí
^CVíc než všechno ti ^Gnedovolím
Jsem ^{Ami}pekelný pes a ^{Emi}přítulná kočka
^CNe vždy se dočká mě ^{H7}ten, kdo počká^{Emi, A, H7}

Jsem ^{Emi}páteční noc pouze pro zvané
^CJsem tvé srdce ^Dve dví zlámané,
^{Emi}chuť hořkých mandlí a rudé rtěnky
^APro tvoji chůzi jsem ^{H7}led příliš tenký

Jsem ^{Emi}nedělní svítání v cizím bytě
^CJsem kouzlo chvíle, když ^Dřekneš „Chci tě!“
a já ^{Emi}nechám se chtít ve chvíli krátký
^AJsem krok dopředu a ^{H7}žádný zpá^{Emi}tky

R:

Keramická - Bratři Ebenové

capo 0

Kd^{Ami} yž je smutno m^{Emi} alíři, p^{Dmi} ozve si m^{Emi} odelk^{Ami} y,
maluje jim pr^{Emi} ofily, ^{Dmi} anfasy ^{Emi} i celk^{Ami} y,
d^F ěvčata js^C ou vesel^F á s překrásn^C ými těl^G y,
m^{Ami} alíři však p^{Emi} od štětce m^{Dmi} áčou akv^{Emi} arel^{Ami} y.

Když je smutno sochaři, tak si vezme dláto,
formu z dřeva udělá, kdepak, nezvorá to,
pak si z kovu odlije nákou pěknou sošku,
jenomže je studená, teplá ani trošku.

Když je smutný keramik, to je jiná píseň,
ten si v peci zatopí a už netrápí se,
nejdřív spálí dopisy od svý první lásky,
p^F otom skript^C a z UMPRUM^F u, jsou jich čt^C yři svazk^G y,
p^F otom přijd^C ou na řad^F u dva odd^C ací list^G y,
p^F ak monogr^C afie p^F olského s^C ymbolist^G y,
z k^F omína v^C alí se k^F ysličník^C uhličít^G ý,
kd^F yž hoří ^C akryly, l^F epty a l^C inoryt^G y,
m^F ezitím, c^C o pálí v^F eškeré sv^C oje šat^G y,
p^F opravuj^C i: jde o k^F ysličník^C uhelnat^G ý,
v p^{Ami} eci oheň pl^{Emi} ápolá, ^{Dmi} umělec ^{Emi} usín^{Ami} á,
když je smutný k^{Emi} eramik, j^{Dmi} e to vždyck^{Emi} y hlín^{Ami} a.

Marathon - Radůza

capo 3

Už jen ^{Em}kousek, tam za cesty ^{Am}ohyb
muse ^Gjí doběhnout mé ^{Hm}nohy
ať věnce ^{Em}pletou, ať skráně ^{Am}zdobí
tomu, ^Gkdo vítězství ^{Hm}dobyl

R: Už slyším ^Cšum křídel všech ^Gsov
které ^{Hm}sedí na tvém bílém rame ^{Em}ni
až vyslovím ta ^Csprávná z milionů ^Gslov
svlažím ^{Hm}rty -- v tvém chladném prame ^Cni ^{Am, G, Hmi}

Slunce mě trhá a já nebe prosím
nech mě z květu vypít aspoň kapku rosy
nohy tepou zem a běží bůhví kudy
jimi navždy nesen - věčný kurýr

R: Už slyším šum křídel všech sov
které vzlétly nad tvůj bílý chrám
- a nebe žhne jak rozpálený kov
stojím sám -- u Athénských bran...

Už jen kousek, tam za cesty ohyb
ještě jeden, poslední mých nohou pohyb
ještě kousek a donesu vám prvý
zprávu psanou -- mečem a krví

R: Už slyším šum křídel všech sov
které slétly na tvůj bílý chrám
pod jejich těly zmizel celý krov
a přilétají další ze všech stran

R: Už slyším šum křídel všech sov
které vzlétly nad tvůj bílý chrám
a nebe žhne jak rozpálený kov
stojím ^{Hmi}sám --- u Athénských ^{Emi}bran.

Marie - Tomáš Klus

^GJe den. Tak ^Hpojď Marie ven.
Budeme ^Cžít. A házet ^Dšutry do oken.
Je ^Gdva. Necháme ^Hdoma trucovat.
Když nechtě ^Cjí - nemusí. Nebu ^Ddem se vnucovat.
Jémi ^Gne. Všechno ^Hzlý jednou pomine.
Tak ^CMarie ^D - Co ti ^Gje?

Všemocné. Jsou loutkařovy prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.

Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije. Tak ádíjé.

Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako Ioni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.

R.: Já mám Marie rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách,
a k ránu spícím plícím život vdechovat.
Nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat, nechtěj mě milovat
Já mám Marie rád, když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách,
a k ránu spícím plícím život vdechovat.

Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen.
Prostě. Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tušil., Na na na na na na na na na na na....
R.:

Marsyas a Apollón - Marsyas

^CTa krásná dívka, ^{Dm}co se bojí o ^Gsvoji krásu
^CAthéna ^{Dm7}jméno má ^Fza starých ^Cdávných časů
^COdhodí flétnu, ^{Dm}hrát nejde s ^Gnehybnou tváří
^CTen, kdo ji ^{Dm7}najde dřív, ^Ftomu se ^Cpřání zmaří

R:

^{Am}Tak i Marsyas ^Gmámen flétnou ^{Am}věří, že ^Fmusí přetnout
/:^Cjedno pravidlo, ^Gsázku a ^Fhrát ^Glíp než ^Cbůh:/

Bláznivý nápad, snad nejvyš Marsyas míří
Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
Král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
O život soupeří, jen jeden vítěz bývá

R:

Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
/:jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh:/

Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
Prohrál a zápolí podveden vůlí krále
Sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
Satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou

R:

Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
/:Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh:/

Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
Dárkyně moudrosti za starých dávných časů
Teď v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása
Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása

R: Dy dy dy

Mladičká básnířka - Jaromír Nohavica

^GMladičká básnířka ^{Hmi}s korálky nad kotníky ^{Emi,D}

^GBouchala na dvířka ^{Hmi}paláce poetiky ^{Emi}

^DS někým se ^Gvyspala, někomu ^Dnedala

Láska jako ^{Emi}hobby

^{Cmi}pak o tom napsala ^Dblues na čtyři ^Gdoby

Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti

Ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty

Plná tragiky, plná mystiky, Plná splínu

Tak jí to otiskli v jednom magazínu

^GHm hm hm... ^{Hmi,Emi,D}

Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu

od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu

Trochu se napila, trochu se opila

Na účet redaktora

Za týden na to byla hvězdou mikrofóra

Pod paží nosila rozepsané rukopisy

Ráno se budila vedle záchodové mísy.

Múzou políbena, životem potřísněná

Plná zázraků

A pak ji vyhodili z gymplu i z baráku

Šly řeči okolím, že měla něco s eS-eN-Báky

Ať bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky

Cítila u srdce, jak po ní přešla

Železná bota

Tak o tom napsala sonet - a ten byl ze života

^GJó mladé básníř ^{Hmi}ky ^{Emi, D}, ^Gvy mladé básníř ^{Hmi}ky ^{Emi, D}, ^Gjó mladé básníř ^{Hmi}ky, mladé básníř ^{Emi}ky, ^D- - básníř ^Gky

Mluv se mnou, miláčku - Traband

capo 0

^{Ami}To bys ani ^{Dmi}nebyl ty, ^Enedělat takový ^{Ami}drahoty
vždycky, když si myslím, že už tě mám
že už ti rozumím, že tě znám
že chápu tvoje slova, že vidím tvoje cesty
že už je na dosah naše štěstí
v tu chvíli se mi ztratíš
zničehonic zmizíš a když tě volám neodpovíš

R: ^{Ami}Mluv se mnou miláčku, ^{Dmi}mluv se mnou miláčku, ^Gnezavírej se v ^Cmlče ^Ení
Mluv se mnou miláčku, mluv se mnou miláčku, nezavírej se v mlčení

A víš ty vůbec, co je zůstat opuštěný
žít jako cizinec v cizí zemi
jak dítě odstavené od své matky
v srdci úzkost a v hlavě zmatky
vyvedeš člověka z jeho domu
a s prstem neustále na spoušti
zaliješ mu nohy do betonu a necháš ho bloudit na poušti

R:

To bys ani nebyl ty, nedat mi pocit nicoty
snad abych ztratil všechny iluze
a všechno to co ještě ztratit lze
a všechny představy co o tobě mám
i ty, který si ani nepřiznám!

A když už nemám nic, jen tohle plačící srdce
někde se zlehka zvedne vítr a pak
jakoby se mě dotkly čísi ruce
někde listí zašumí, někde zakřičí pták...

2x R:

Morseovka - Karel Plíhal

capo 5

^GPán Bůh^{A7} mi dal^D dárek,
^Ctu nejhezčí z^D Klá^Grek,
^Ckvůli jejím očím
^{Emi}kočár s panem kočím,
^Cpředěláme na kočá^Drek.^G

^{Emi}Na nebi se^H pasou^{Emi} ovce,
^Cco znamená^D v morseo^Gvce
^Cčárka tečka^{Hmi} čárka?
^CTak začíná,^G tak začíná,
^Ctak začíná^D Klár^Gka.

Pán Bůh dělá zmatky,
náruč paní Katky
způsobila to, že
volám Pane Bože,
vem si svoji Klárku zpátky.

Noční šelma láká lovce,
co znamená v morseovce
čárka tečka čárka?
Tak začíná, tak začíná,
tak začíná, Katka.

Co mě zbejvá k stáru,
noční můry v denním báru,
duševně jsem chorým
pro lásku a pro rým,
Pane Bože, vrať mi Kláru.

Na nebi se pasou ovce,
co znamená v morseovce
čárka tečka čárka?
Tak začíná, tak začíná,
tak začíná, Klárka.

Můj pes - Jaromír Nohavica

capo 3

^G Můj ^D pes je ^{Emi} gróf ^D mezi psy, ^G
co ^A chlup, to skvost, ^D co zub, to hrouda zlata,
^G Oca ^D sem dě ^{Emi} lá ^D elipsy, ^C když vrčí ^D na štěňa ^G ta ^D
^G Můj ^D pes je ^{Emi} psem z ^D Anglie, ^G po ^A otci lord, ^D po mámě lady,
^G ho ^D dný na ^{Emi} hodné ^D lidi je ^C a zlý je ^D na obejdy ^G.

R: ^C Můj ^D pes má ^G duši, ^C čtyři nohy, ^D ocas a ^G uši,
^C chlu ^D paté ^G tělo, ^A krásné, chytré, ale tvrdohlavé ^D čelo,
^C jí jenom ^D maso a ^G kosti, ^C kouše ^D debilní ^G hosti,
^C jinak se ^D chová ^G vhodně, ^A já ho ^D miluji ^G hodně.

Můj pes je psí prototyp, on modelem být mohl psímu sousoší,
od pondělí do soboty prolenoší.

Můj pes je rek - hrdina, běda lumpovi, jenž by na práh šláp',
slupnut by byl jako malina, á, ten chlap.

R: Můj pes má sílu, jak se má k jídlu, tak i k dílu,
pelech má u kredence, vysoké je intelligence,
jí jenom maso a kosti, kouše debilní hosti,
jinak se chová vhodně, já ho miluji hodně.

^G My ^D dog is ^{Emi} dog ^D number one yeah ^G ...

Nechvátej, osude - Hradišťan

capo 0

^Ami Nechvátej osude ^Dmi člověk ti nestačí
^Gvždyť ještě nesplatil ^Ami co srdci dluží
^Ami tvá kola osude ^Dmi rychle se otáčí
^Gkolena měknou a ^Ami dech se nám úží
^G
^CNechvátej osude ^Dmi chci vidět svítání
^Bje mnoho semínek ^Ezasetých v zemi
^Fchci znovu nabírat ^Dmi dětské sny do dlaní
^Bslyšet svou písničku ^Eznít mezi všemi

A-Dmi-A-Dmi

E-FisMi-E-A

A-Dmi-A-Dmi...

R: ^ANemysli na osud ^Don myslí za tebe
^Az vinice lásky pár ^Hmi hroznů si ^Edej
^Ana vratkých cestách pak ^Dopři se o nebe
^Adojdeš kam souzeno ^Hmi děj se co ^Eděj

^DNemysli na osud ^Anezoufej člověče
^Hmi radost a naději ^Edál v duši měj
^Dobejmi šanci žít ^Adřív než ti uteče
^Hmi dojdeš kam souzeno ^Eděj se co děj

A-Dmi-A-Dmi...

^Ami Nechvátej osude ^Dmi ještě jsem nenašel
^Gpenízek jistoty ^Ami na stránkách knih
^Ami bojím se že minu ^Dmi to co bych potkat
měl

^Gkdyž štěstí v hrsti mám ^Ami taje jak sních
^G

^CNechvátej osude ^Dmi než člověk vyzpívá
^Búsměv i zármutky ^Eze všech tvých not
^Fzjistí že dech mu už ^Dmi na další nezbyvá
^Bprotančil podrážky ^Eposledních bot

R: ^ANemysli na osud ^Don myslí za tebe...
^DNemysli na osud ^Anezoufej člověče...

^Ami Nechvátej osude, ^Dmi svět jsou jen
obrázky

^Gkteré si maluje ^Ami každyčkový z nás

^Ami každý den zbývají ^Dmi z vět jenom
otázky

^Godpověď zná jenom ^Ami starý klaun Čas
^G

^CNechvátej osude ^Dmi člověk ti nestačí

^Bvždyť ještě nesplatil ^Eco srdci dluží

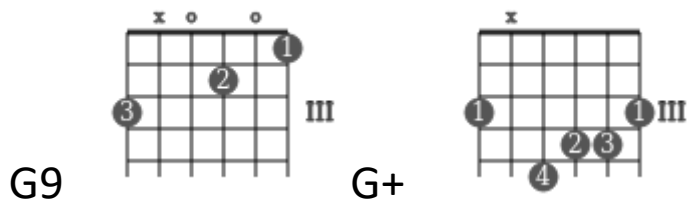
^Ftvá kola osude ^Dmi rychle se otáčí

^Bkolena měknou a ^Edech se nám úží

R: ^ANemysli na osud ^Don myslí za tebe...

A-Dmi-A...

Nebe na zemi - V + W + J

^CNa Nirvanu, na Olymp, na ^{Ami}nebe nevě^{D7}řím,
^{G7}když mě někdo pomlouvá, ^Cvždycky ^{D7}láte^{G7}řím.
^CNestojím o nekonečno s ^{Ami}hvězdami ^{D7}všemi,
^{E7}stačí mi pár ^{H7}krásných let ^{E7}někde na ze^Gmi.

^{G+}Když já ^Cvám ^{G+}poví^Cdám, ^{G+}že je ^Cnebe ^{G+}na ze^Cmi,
pravdu ^{D7}mám, věřte mi,
za ^{G7}život ^{G9/C}život ^{G7}dám, i ^{G9/C}když ^{G7}nerad ^{G9/C}umí-^{G7}rá
^{G+}nejsem ^Csám ^{G+}věřte ^Cmi.

Pro ^{C7}toho, ^{Emi7}kdo chce ^{C7}žít, je na ^Fsvětě pl^{C7}no ^Fkrás
a z těch ^{A7}krás nebe mít záleží ^{D7}jenom na ^{G7}vás.
^{G+}Jen od ^Cvás, ^{G+}věřte ^Cmi, ^{G+}záleží ^Ckdy ^{C7}přijde ^{A7}čas,
kdy pro ^{D7}nás začne ^{G7}nebe ^{G9/C}na ze^Cmi.

O písničce - Karel Plíhal

capo 5

Přišla ^Gna svět jednou k ránu za po^Dmoci
dvou-tří sklenek,
sešit m^Gísto povijanu, sací p^Dapír místo
pl^Fenek,
žádné vr^Goucí blahopřání, ž^Dádné slzy dojetí,
tak se p^{Emi}íseň narod^Cila a usn^Dula vzápět^Gí.

Vyspala se do růžova, potom básník s něhou
táty
vymyl všechna hloupá slova, z akordů jí ušil
šaty,
potom ji vzal na procházku, aby lépe zvykla
si
na svět, který mění masku stejně jako
počasí.

Dováděla jako štěně, bezelstně a rozjíveně,
v lidských duších jako v jarních zahradách,
prohrabala všechny kouty, zaštekala na
mrzouty
a mladým starcům zase teklo mlíko po
bradách.

Píseň rostla jako z vody, živila ji slova díků,
přišel podzim a s ním svody všemohoucích
zahradníků,
tito páni, jinak hluší, řekli, že by mohla se
v zájmu zahrad lidských duší píseň nahrát v
rozhlase.

Chce to jenom drobné změny, zahrady, byť
stále menší,

musí býti oploceny, opatřeny zámkem
zvenčí,
píseň tato příliš vnáší do zahrádek zase to,
co tam potom bujně raší, ač nebylo zaseto.

Chybovati, to je lidské, úpravičky kosmetické
básníkovi a té jeho písni jenom prospějí,
nejspíš bude chvilku proti, dokud se sám
neoplotí,
k tomu všichni dřív či později ještě rádi
dospějí.

Pak ji svlíkli do půl těla, zkoumali ji celí lační,
chuděrka se zimou chvěla cestou na sál
operační,
nebyla to žádná práce, vzít jí srdce a půl plic,
vůbec žádné komplikace, vlastně vůbec,
vůbec nic.

Vyhnali ji pětkrát denně zase řídit jako
štěně,
aby se jim jejich vzorná péče trošku splatila,
belhala se podél plotů od Prahy po Dolní
Lhotu
a pak se kdesi mezi lesy navždy ztratila.

A básník denně brečí k ránu za pomoci dvou-
tří sklenek,
píše už jen, co má v plánu pro dav mladších
dorostenek,
a čas, běžec dlouhých tratí, uběhl pár
koleček,
/: básníkovi dobře platí, postavil si domeček.
:/

Odyssea - Jaromír Nohavica

capo 0

^GNa pobře^Cží ohně ^Ghoří,
pr^Coplul jsem už s^Fedm moř^Cí,
n^{Ami}a cestách mě chr^Fánil Ze^Cus,
vracím se jak ^GOdysse^Cus.

Na těle mám nejeden šrám,
vyplul jsem a nevěděl kam,
chleba jedl a vodu pil,
s obry jsem se udatně bil.

Devětkrát jsme ztroskotali,
deset bouří překonali
obepluli světa kouty
porvali se s lidožrouty

V Ostravě nám dali na frak,
utekli jsme jenom tak-tak,
Karel zůstal nahý a bos,
Pepíkovi rozbili nos.

(Někdy) bylo hůře a někdy snáz,
(ale) hlasy Sirén nesvedly nás,
(a když) vítr hnal nás do záhuby,
zpívali jsme z podpalubí.

A když se nám ulomil kýl,
když jen jeden stožár nám zbyl,
(nahlas) předčítal jsem klukům z
knížky
(Staré) řecké báje od Petišky.

(Neboť) tam to všechno
vypsáno jest,
jak se muži vracejí z cest,
orvaní a bez knoflíků,
banda věčných námořníků.
(Jsme) orvaní a bez knoflíků,
(prostě) banda věčných
námořníků.

Osmá barva duhy - Jaromír Nohavica

capo 0

Ch^{Ami}ladná jsou^G dubnová^{Ami} rána^G,
Ami^{Ami} ze slunce je^G vidět jenom^C kou^{E7} sek,
Ami^{Ami} ve flašce^G od Cin^{Ami} zana^G Ami^{Ami} úhoři, úhoři^{Ami} trou se.

R: Dmi^{Dmi} Všichni moji^{Ami} známí teď
F^F spí, Dmi^{Dmi} spí, E7^{E7} spí doma s manželkami,
Dmi^{Dmi} zůstali jsme^{Ami} sami – E7^{E7} já a^{Ami} já.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
Dmi^{Dmi} černá je barva, kterou^{E7} mám teď nejradě^{Ami} j',
jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida
Dmi^{Dmi} a našel vody, vody, E7^{E7} vody, vody, vody haba^{Ami} děj.

Kdyby měl někdo z vás zájem,
uděláme velikánský mejdan,
projdeme tam a zpět rájem
a svatý Petr bude náš strejda.

R:

Pod okny řve někdo: kémo,
každý správný folkáč nosí vousy,
já umím jen písničky v E moll
a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,
zůstali jsme sami - já a vy.
Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,
černá je barva, kterou mám teď nejraděj',
jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida
Dmi^{Dmi} a nacházíme vody, E^E vody, vody, vody, vody, Ami^{Ami} vody, vody,
Dmi^{Dmi} vody, vody, E^E vody, vody, Ami^{Ami} vody, vody,
Dmi^{Dmi} vody, vody, E^E vody haba^{Ami} děj.

Open Road - Roo Panes

Intro: | **G C Em D** |x2

^GOpen ^Croad, ^{Em}no one stopped ^Dyou from trying,
^GTo lose your ^Cload, ^{Em}to find your ^Dsilver lining.
^GYou left my ^Cside, ^{Em}cos mother let you ^Drun and hide,
And^G even from a^Cfar I hear you ^{Em}cry-^Ding.

R: Let me ^Cout of this ^Gcage, before I ^{Em}swell up with ^Drage,
Let me ^Csing to old ^Gage before I'm ^{Em}done.^D
Let me ^Cshout to the ^Gskies that I'm ^{Em}too young to ^Ddie,
And that ^Cfate will never ^Gstop me from ^{Em}try-^Ding.

| **G C Em D** |x2

^GFinally ^Cfound, ^{Em}the dreaming lived those ^Dties unbound.
That ^Gquest for ^Cpeace, that ^{Em}hopeless search for ^Dsweet release.
You've ^Gfound your ^Cfeet, ^{Em}but now they only ^Drun to meet.
A ^Ghope that's hanging ^Cloosely whilst your ^{Em}cry-^Ding.

R:

| **C G Em D** |x2

^GOpen ^Croad, ^{Em}you will only ^Dlead back home.
'Cause ^Gyou stole the ^Cheart, but ^{Em}your heart is ^Dstill alone, so
Just ^Gtake your ^Ctime, ^{Em}'cause mother let you ^Drun and hide.
The ^Gwisdom knows the ^Ceyes through which you're ^{Em}cry-^Ding

R:

| **G C Em D** |x2

Piráti - Zuzana Navarová

^{Ami}Hubená noc ^{Dmi}přisedla si ^{Ami}s
^Eotráveným ^{Ami}vínem
^{Ami}Bledá holka ^{Dmi}přikryla tmu
^Gčerným ^Cbaldachýnem
^EDivá jízda na Parnasu
^{Ami}holka z oka loví řasu
^{Dmi}Ještě chvíli slyším basu
^Cpurpurovým ^Estínem

^{Ami}Hubená noc ^{Dmi}přisedla si, ^{Ami}
^Epobaveně z ^{Ami}adla
^{Ami}Bledá holka ^{Dmi}přikryla tmu, ^G
^Ckoukla do zrcadla
^EZablýsklo se nad Parnasem
^{Ami}marně hodil básník lasem
^{Dmi}Drobná píseň tenkým hlasem
^Czachřadla, ^Eaž chřadla

^EKde jste mí kumpáni
nahorklých ^{Ami}nocí
kde jste mí ^{Dmi}piráti
^Ghoupu se ^Cv bocích
^{Dmi}Kde jste mé přízraky
^Gpobledlých ^Csvic
^{Dmi}Vezte mě tramvaje
^Edo Voko ^{Ami}vic

Hubená noc přisedla si s otráveným
vínem
Bledá holka přikryla tmu černým
baldachýnem

Ztratila se v nočním dešti
moje tramvaj, vem ji nešť i
básník ten jak Tokaj z Pešti
koktal na mě svý: nem...

Nem tudom... Piráti
nahorklých nocí
Kde jste mí kumpáni
houpu se v bocích
/: Kde jste mé přízraky
Pobledlých svic
Vezte mě tramvaje
do Vokovic :/

Hubená noc přisedla si, pobaveně
zvadla
Bledá holka přikryla tmu, koukla do
zrcadla
Divá jízda na Parnasu
moje tramvaj mění trasu
Ještě chvíli slyším basu
Zachřadla, až chřadla

Kde jste mí piráti
nahorklých nocí
Kde jste mí kumpáni
V tichnoucích krocích
Zdravím vás přízraky
a pak už nic
jenom ty tramvaje
do Vokovic

Pískající cikán - Spirituál kvintet

1. ^CDívka ^{Dmi}loudá se ^{Emi}vinicí^{Dmi},
^Ctam, kde ^{Dmi}zídka je ^{Emi}nízk^{Dmi}á,
^Ctam, kde ^{Dmi}stráň končí ^{Emi}vonící,^F
tam ^Cpísnič^Fku někdo ^Cpí^Fsk^Gá.

2. Ohlédne se a "Propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."

5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská."

6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Převez mě, příteli - Jaromír Nohavica

capo 0

^CPřevez mě příteli na druhý břeh
Na první schůdek mě vysoupit nech
H^{Dmi}m.. ^GNa první schůdek ^Cz dola

Jen malou chvíli a poplujem zpět
Chtěl bych se podívat na tamten svět
Hm.. Kdo mě volá?

Nalož mě příteli na vratký prám
Všechno co žádáš, všechno ti dám
Hm.. Samota zlá je

Dnes v noci slyšel jsem vzdálený tón
Tmou nesl se akordeon
Hm.. Víím kdo mi hraje

Láska i smrt jsou jen okamžiky
Polibky krásné Euridiky
Hm.. Motýli v letu

Voda se valí a vlny jdou
a žádní živí nemohou
Hm.. Tam do těch světů

Přítel - Jaromír Nohavica

capo 0

Jestlipak ^Gvzpomínáš si ještě na ten ^Dčas,
táhlo nám ^Cna dvacet a slunko bylo v ^Dnás,
^{Ami}vrabci nám jedli z ruky,
^Cživot šel bez záruky,
^Gale taky bez příkras ^D.

Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nam opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání
plnila se na počkání, anebo rovnou hned.

R: ^{Ami}Kam jsme se poděli
^Ckam jsme se to poděli,
^Gkde je ti ^Dkonec, můj ^{Emi}jediný příteli,
^{Ami}zmizels' mi, nevím ^Dkam,
^{Cmaj}sám, sám, ^Csám, jsem tady ^Gsám. ^{D, C, D}

Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy nebýt tebe tak z mých dvanácti
žeber
nezůstalo příliš moc.

Dneska už nevím, jestli příběh' by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to ďas!

R: Kam jsme se poděli kam jsme se to
poděli,
kde je ti konec, můj nejlepší příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, peru se teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše ^Cpíseň měla nejmíň třicet ^Dslok
a my dva jako jeden ze starých reprobden
přes moře jak přes potok.

Tvuj děda ^Gříkal: ono se to ukli ^Ddní,
měl pravdu, ^Cpřišla potom spousta malých
^Ddní
^{Ami}a byla velká voda ^Cvzala nám, co jí kdo
dal,
^Ga tobě i to posle ^Ddní.

R: Kam jsme se poděli kam jsme se to
poděli,
kde je ti konec, můj bývalý příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tu teď sám.

Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrď, že tě život naučil,
člověk, to není páčka,
kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.

A taky vím, že srdce rukou nechytím,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písněmi
společné slunko nesvítí.

R: Kam jsme se poděli, kam jsme se to
poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, jsem tady sám.

Řecký Mejdán - Jaromír Nohavica

Papapa...

^C Střádal jsem korunu ^G ke koruně

^C A zítra letím ^G do Soluně

Kašlu na všechny ty politiky ^C

Dostal jsem ^G chuť na tzatziki ^C

Chci opět špičku svého nosu

Hluboko vnořit do gyrosu

A z dálky slyšet řecké kluky

Jak hrají krásně na buzuki

Papapa...

V taverně Cyrila a Metoděje

U vína rozeberem co se děje

Svedem to na papaláše

Ať už naše nebo vaše od Atén až do Aše

Po páté láhvi Metaxy

Pak zavoláme si taxi

Na pláži bude mejdan jako bejk

Řek Zorba a Josef Švejk

Papapa...

Salome - Karel Kryl

^{Ami}Něžná i proradná, ^Ckrutá i bezradná

^GPlamen i červánek, ďábel i beránek

^ECukr i sůl

U vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků

Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil

Království půl

^{Ami}Salome, ^Eme, ^{Ami}noc už je na sklonku

^CSalome, podobnas úponku

^GPodobna kytáře pro svého vladaře

^ESalome, tančíš

Salome, stáli už Křtitele

Salome, usměj se vesele

Točíš se ve víru, ústa jak upíru

Krví ti planou, Salome, la la la ^{Ami, C, F, E, Ami, C, E}

Noci už ubývá, císař se usmívá

Pokojně mohu žít, všeho lze použít

Pro dobrý stát

Možná ho napadlo prastaré říkadlo

Dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse

Nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li

Salome, hosté už odešli

Jenom roj komárů dopijí z pohárů

Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla

Salome, v koutku jsi usedla

Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá

Salome, pláčeš? La la la

Špína - Karel Plíhal

1. Špína je ^Cvelmi ^Grelativní ^Cpojem,
někdo je č^{Emi}istej, i když p^{Ami}áchne třeba hn^Gojem.
Někomu n^{Dmi}epomůžou mejdla ani l^{Ami}ouhy,
k^Fam sáhne, vš^Cude dělá č^Gerný šmouh^Cy.
2. Čistej i špinavej se potkáváme denně,
čistej i špinavej si denně ruku podá.
Bojím se špíny, proto žiju v karanténě,
ač spousta pochybností ve mně hlodá.
3. Bojím se nákazy, či nechci kazit druhý,
jsem ještě čistej, nebo už mám v duši skládku?
Tak hledím na papír a vztekle lámu tuhy,
nejspíš to vezmu pěkně od začátku.
4. Člověk se narodí, je voňavej a čistej,
plínky se vyvaří a zbytek spraví olej,
proto je malej člověk sám sebou tak jistej
a velcí, ti si na něj nedovolej'.
5. Jen trošku vyroste, tak překvapeně zjistí,
že na tom nejhůř budou právě lidé čistí.
Kdekdo je pošpiní a pak si ruce meje
a špína v duši, ta se hravě skreje.
6. A proto začíná žít podle těchto zásad,
pochopí, kdy je třeba truchlit, a kdy jásat.
A čistou pravdu denně krmí hrstí mouru,
aby se lépe vešla do žentouru.
7. Čistej i špinavej se koupáme a mejem,
ve vanách zbyde po všech stejně kalná voda.
Ty sračky překryjeme drahým intimsprayem
/: a každej každému zas ruku podá. :/

Trofeje - Trabant

capo 0

F Z medvěda C zuby

G šupiny Ami z ryby

F z jelena C parohy

G ze slona Ami kost

F kdejakou C trofej

G na stěnu Ami přibít

F hledáme C příležitost

F Z Harvardu C diplom

G z Davisu Ami pohár

F z Indie C tygra

G s velkou tla Ami mou

F na hrud' za C zásluhy

G medaili Ami zlatou

F v rámečku C fotečku s

G Dalajla Dmi mou

2x R: Ami NĚCO! - - -, MI TU! - - -,
STÁLE! - - -, CHYBÍ! - - -

F S Madonou C v posteli

G s Elvisem v Ami posteli

F s Helenou C raději G na pohov Ami ku

F za moje C výkony

G jistě mi na Ami dělí

F Oscara, C Anděla, G Nobelov Dmi ku

2x R:

F Ze zlata C šutr

G a titul Ami JUDr.

F nejlepší C pudr

G z Kolumbi Ami e

F když v kapse C chrastí

G jsou veškeré Ami slasti

F na dosah C tomu

G kdo mazaný Dmi je

2x R:

F Kde je ta C ryba

G kočka ji Ami snědla

F kde je ta C kočka

a G kde je ten Ami les

F kde jsou ti C voli

a G kde jsou ti Ami páni

F sere pes - žere rez - nahoře bez!

F Z medvěda C sílu

G a k tomu psí Ami víru

F z vlaštovky C odvahy

G z opice Ami smích

F Kdybych měl C cokoliv G ve

ves Ami míru

F s trofejí C drahocených

2x: C Bez lásky Emi nejsem F nic

C Bez lásky G nejsem C nic.

Tulácký ráno - Nedvědi

capo 4

^{Emi}Posvátný je mi každý ráno,
^{Hmi}když ze sna budí šumící ^{Emi}les
a když se zvedám s písničkou známou
^{Hmi}a přezky chřestí o skalnatou ^{Emi}mez.

R: Tulácký ráno, na kemp se snáší,
^Cza chvíli půjdem ^Dtoulat se ^Gdál,
^{Emi}a vodou z říčky oheň se zháší,
^Ctak zase půjdem ^Dtoulat se ^{Emi}dál.

Posvátný je mi každý večer
když oči k ohni vždy vrací se zpět
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by viděl, jakej chcem svět.

Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš,
bobříků sílu a odvahu touhy
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

Vstávej, holka - Karel Plíhal

1. Vs^Ctávej, holka, ^{Dmi7}bude
^{Emi7}ráno
k^{Dmi7}alný jako M^Getuj^Ce.
Zahraju ti n^{Dmi7}a piá^{Emi7}no,
j^{Dmi7}en co zjistím, kd^Ge tu j^Ce.
J^{Ami}edno stojí t^{Dmi}amhle v
k^{Ami}outě
b^Gez pedálů, b^{D7}ez kláv^{G7}es.
V t^Comhle jednou
p^{Dmi7}ovezo^{Emi7}u tě
f^{Dmi7}unebráci př^Ges náv^Ces.

2. Báby budou mlíti pantem,
chlapi bručet pod kníry:
"Tahala se s muzikantem,
proto tyhle manýry."
Housle budou svými trylky
opěvovat tichounce,
všechny tyhle horký chvílky
ve studený garsónce.

3. Pak na dráty telefonní
jako noty na linky
sednou hvězdy, které voní
jak rumový pralinky.
Z nich ti potom loutna s
flétnou
naposledy zahraje,
že se naše duše střetnou
hned za bránou do ráje.

4. Vstávej, holka, bude ráno
kalný jako Metuje.
Zahraju ti na piáno,
jen co zjistím, kde tu je.
Dopij tenhle zbytek rumu,
ať je zase veselo,
jsme tu spolu z nerozumu,
tak co by nás mrzelo.

Vzpomínky - Karel Plíhal

V^Flastní krví slunce kreslí ^{Cmi}na skla oken krajinky,
^{Dmi}odevšad se na zem snesly ^Cutahané vzpomínky,
^Fotvírám jim do předsíně, z^{Cmi}ouvají si botičky,
hn^{Dmi}ed se ženou do kuchyně n^Ca slaninu s vajíčky.

R: Každá ^{Dmi}má jméno ^Bholky, se kte^Crou jsem někdy
c^Fhodil,
každá zn^{Dmi}á všechna př^Bání, co jsem z^Ca ta léta m^Fěl,
každá v^{Dmi}í, kdy jsem p^Bomáhal a kd^Cy jsem zase šk^Fodil,
každá z n^{Dmi}ich je tou l^Báskou s velkým ^CeL.

2. Než se nají, tak jim stelu ve své noční košili,
snad si je moc pouštím k tělu, ale kam by chodily,
vykoupané, nakrmené jdou si se mnou povídat,
dokud nás čas nezažene jít se řádně nasnídat.

R:

Wings - Birdy

capo 3

^CSunlight comes creeping in
Illuminates our skin

^{Emi}We watch the day go by
Stories of all we did

^FIt made me think of you
It made me think of you^C

^CUnder a trillion stars
We danced on top of cars
^{Emi}Took pictures of the stage

So far from where we are
^FThey made me think of you
They made me think of you^C

R: ^{Emi}Oh, ^{Ami}lights go down
In the moment we're ^Flost
and found
And I just wanna be ^Cby your
side

If these wings could ^Gfly
For the rest of our ^Clives

I'm in a foreign state

My thoughts, they slip away
My words are leaving me
They caught an aeroplane
Because I thought of you
Just from the thought of you

R: Oh, lights go down
In the moment we're lost
and found
And I just wanna be by your
side
If these wings could fly

Oh, ^{Ami}damn these walls
In the moment we're ^Ften
feet tall
And how you told me a^Cfter
it all
We'd remember to^Gnight
For the rest of our ^Clives...